

Kroz cjelokupnu našu stoljetnu povijest događala se golgota hrvatskoga naroda na razne načine, a osobito stalnim masovnim iseljavanjima. Hrvati su se morali iseljavati iz matične domovine, ali nikada vlastitom voljom, nego iz političkih i gospodarskih razloga.

Povijest se ponavlja, iseljavanje se nastavlja jer je Hrvatska gospodarski uništena i prepuštena financijskim i ekonomskim interesima pojedinaca.

Tko je mogao vjerovati prije 22 godine, kada je demokratskim glasovanjem, Hrvatska postala samostalna i suverena država, da će Hrvati morati ponovo iseljavati. Tada se vjerovalo da će se iseljeni Hrvati početi vraćati u Domovinu i da će Hrvatska napokon osloboditi jarma Jugoslavije i srpske politike, te da više neće biti »zlatna koka« od koje su drugi ugodno živjeli.

Nakon što je ta ista politika bila razlog raspada Jugoslavije i nakon što je Hrvatska krvavo obranjena u Domovinskom ratu očekivalo se da više nema »podobnih« što po »partijskoj« liniji što po nacionalnom ključu (koji je podrazumjevaio prvenstveno Jugoslavene i Srbe) te da će u Hrvatskoj napokon na vlast doći sposobni pripadnici hrvatskog naroda koji će svoje znanje staviti na raspolaganje jačanju hrvatskog suvereniteta, bilo političkog bilo gospodarskog, događa se ponovno egzodus hrvatskog naroda.

Hrvatska danas nema ni politički i gospodarski suverenitet zbog pogrešne dosadašnje politike u kojoj je prednjačilo dodvoravanje interesima pojedinaca te interesima izvan Hrvatske, a zaboravljeni su interesi vlastitog naroda.

Mnogi Hrvati iz svijeta, koji su i za vrijeme Domovinskog rata nesebično financijski i vlastitim

prisustvom pomagali oslobađanju svoje Domovine, vjerovali su da će se napokon moći vratiti u nju te svojim obolom, bilo financijski bilo znanjem, nastaviti graditi Hrvatsku. Danas je očito da od samih početaka nekome nije odgovaralo povratak našeg iseljenništva. Bili su dobri dok su slali novac za obranu Hrvatske, ali nakon oslobođenja nisu više poželjni, štoviše prozvani su »ustašama«, omiljeni naziv za svakog tko misli i želi doprinjeti hrvatskoj državi.

Hrvatska birokracija učinila je sve da onemogući povratak hrvatskog iseljenništva, jer nekome nije odgovaralo da se naši iseljenici vrate u Hrvatsku iako je većina visoko obrazovana, s iznimnim radnim iskustvom, naučena na red, rad i disciplinu, te s idejama i kapitalom.

Zašto ?

Zato jer bi današnja Hrvatska bila suverena država u kojoj korupcija ne bi stolovala, u kojoj bi prednjačili oni koji gledaju interese svojih građana a ne vlastite, jer je to Hrvatska koju su sanjali svi naši branitelji i naši iseljenici.

Hrvatskim iseljenicima pridružuju se danas mnogi građani Lijepe naše, posebice mladi koji se iseljavaju iz Hrvatske jer je ona opustošena. Događa se novi odlazak Hrvata iz svoje Domovine. Novo masovno iseljavanje, kako to narod zove: »trbuhom za kruhom«. Prema zadnjim podacima, oko 150000 visoko obrazovanih mladih ljudi, inovativnih i stručnih, napustilo je Hrvatsku u potrazi za »boljim životom«.

Zar Hrvatska školuje mlade ljude da bi služili strancima? Čemu je onda uopće potreban naš cjelokupni školski sustav?

Mladi ljudi, po završetku školovanja, prijavljuju se na burzu rada, gdje ime u lice kažu: »da si sami pokušaju naš posao«. Čemu onda služe zavodi za zapošljavanje u Hrvatskoj ako se sami trebaju nalaziti posao? Čemu služe škole u Hrvatskoj ako školuju našu mladost za potrebe drugih, a ne za potrebe hrvatske države koje bi bile usklađene sa gospodarskim razvojem? Hrvatska nema gospodarski razvoj, njena mladost nema perspektivu jer iz dana u dan sluša o rebalansu proračuna i novim zaduženjima koji se kaleme na zaduženja bivših vlasti. Do kada?

Hrvatska ponovno doživljava egzodus hrvatskog naroda iz političkih i gospodarskih razloga, stoga je vrijeme da se hrvatski narod napokon osvijesti, i demokratskim putem izbori za bolje sutra svih građana Hrvatske, posebice mladih ljudi. Mladi ljudi trebaju ostati u Hrvatskoj, biti kreatori jedne drugačije politike koja će biti okrenuta potrebama građana Hrvatske, a ne samo interesnim skupinama i pojedincima.

Hrvatska je naša Domovina, za nju su se borili naši roditelji, ona pripada nama, i dužni smo zbog svih onih generacijama koje su odlazile jer su morale, ostati i kreirati novu, bolju i drugačiju Hrvatsku.

Hrvatska pravaška mladež

Bjelovarsko-bilogorske županije